

Interview

Kimmo Pörsti, een Finse Samurai met liefde voor het vak

20 april 2021 door Math Lemmen

The Samurai of Prog heeft zijn (opname)sporen in de prog-scene inmiddels ruim verdiend. Met grote regelmaat brengt dit gezelschap albums uit met goed verzorgde old-school symfo, verpakt in even old-school artwork. Tijd voor een gesprek met de Finse Samurai of drums, Kimmo Pörsti.



Hoi Kimmo, wat waren je eerste muzikale stappen en waar liggen je muzikale roots?

Als kind volgde ik vijf jaar pianoles, wat maar niet wilde vlotten. Uiteindelijk mocht ik overstappen op drums.

Als tiener maakte ik kennis met ambitieuze hardrock bands als Three Man Army en Deep Purple. Prog ontdekte ik bij toeval toen Ian Gillan en Roger Glover prog- en fusion-invloeden gebruikten in hun soloalbums.

Nadat ik ELP's "Pictures At An Exhibition" had gekocht in een tweedehands winkel en de bands Wigwam en SBB had zien optreden tijdens Ruisrock (ik was toen 14 jaar) (Ruisrock is het oudste en grootste culturele festival in Finland) was er geen weg meer terug.

Toen ik op de middelbare school zat maakte ik samen met mijn vriend Mika Syväniemi muziek voor televisie in de studio's van The Finnish Broadcasting Company.

Bij welke muzikale activiteiten was je betrokken voordat je Marco Bernard en Steve Unruh



Kijk hier hoe je Progwereld kunt steunen.

[MEER INFO](#)

Op de hoogte blijven van het laatste nieuws?

Meld je dan nu aan voor onze wekelijkse nieuwsbrief.

[AANMELDEN](#)

Concertagenda

31 JAN	Dutch ProgNight II Mevrouw Latenstaan, Zoetermeer
06 FEB	Paradise Lost Neushoorn, Leeuwarden

ontmoette?

Op het eind van de jaren '80 speelde ik in de semiprofessionele fusion/gospel groep Jouko Kantola Band in Helsinki. Daar ontmoette ik Keijo Hakala, die later bassist werd in "Mist Season". Jouko vroeg me ook om een concert met Juhani Aaltonen (van "Tasavallan Presidentti") mee te spelen in 1991.

In 1997 bracht ik mijn eerste soloalbum uit onder de naam Maahinen: "Ihmeellinen Iltapäuvä". Nadat ik was verhuisd van Helsinki naar Hämeenlinna heb ik in 2004 de band Mist Season opgericht. We hebben drie albums opgenomen en deelgenomen aan diverse tribute-projecten van Colossus/Musea en Mellow Records.

Rondom 2010 was ik lid van de band Progression, waarmee we het album "Noxologic" hebben opgenomen. Dat album is echter pas afgerond en uitgebracht in 2016. Via Progression leerde ik Jan-Olof Strandberg kennen, met wie ik in 2009 de band "Paidarion" oprichtte.

Ik zag een bericht op Facebook van jou over een concert met de band Paidarion in 2015. Heb je nog live opgetreden sinds dat concert?

Sinds dat concert heb ik me uitsluitend gefocust op het opnemen en mixen van The Samurai of Prog en andere projecten. In de laatste paar jaren heb ik alleen nog een concert gedaan met Paidarion in samenwerking met Jenny Darren en Esa Kotilainen (van de band Wigwam) en één in samenwerking met Michael Manring.

Hoe kwam je in contact met Marco en Steve?

Ik leerde Marco kennen door mijn deelname aan de Colossus tribute-projecten. In 2009 belde hij mij met de vraag of ik wilde drummen in zijn Samurai of Prog-project voor een Italiaans tribute album. Sindsdien hebben we continu en intensief samengewerkt. Steve kwam er vrij snel daarna bij om de kern van The Samurai of Prog te completeren.

Hoe en wanneer zijn jullie aan die bandnaam gekomen?

Het was een bijnaam van Marco, die hij had gebruikt in een aantal tracks van de Colossus tribute albums. Het was voor ons vanzelfsprekend om die naam te gebruiken, te meer daar The Samurai of Prog begon als Marco's project. Als vanzelf ontwikkelde het project zich vrij snel daarna tot een echte band met drie leden.

**Wat was de reden dat jullie in eerste instantie covers opnamen en later overschakelden op originele composities?**

07 FEB	Epica (met Amaranthe en Charlotte Wessels The Obsession) Ziggo Dome, Amsterdam
07 FEB	MidWinter Prog Festival TivoliVredenburg, Utrecht
08 FEB	Pure Reason Revolution De Pul, Uden
13 FEB	Prog Night met Anatidaephobia, Inside of the Heartless, Proxima Flare en Xenotime Neushoorn, Leeuwarden

Ik meen dat het originele idee was om een album te maken met een aantal van Marco's favoriete prog-tracks. Op het eerste album gebruikten we echter al mijn compositie *The Promise* en op "Secrets Of Disguise" gebruikten we ook drie originele composities. Tijdens de opnames van "Secrets Of Disguise" hadden we een uitgebreide discussie over hoe het opnemen van covers ons belemmerde in onze ontwikkeling en toen hebben we uiteindelijk besloten om over te stappen op originele composities.

Komen jullie bij elkaar in de studio of sturen jullie bestanden over en weer?

Het zou fantastisch zijn om gezamenlijk in de studio deze muziek te creëren, maar dat is praktisch onmogelijk omdat we in verschillende landen wonen. Sinds de Covid-19 pandemie is het bijna onmogelijk om elkaar te ontmoeten. Dus sturen we bestanden heen en weer over de hele wereld.

Hoe verloopt in dat geval de communicatie over de arrangementen en de productie?

Dat varieert per song. We krijgen regelmatig demo's binnen die al best gedetailleerd zijn uitgewerkt. Dan hoeven we alleen nog maar te bekijken hoe onze eigen partijen hierin passen en of er nog details moeten worden afgewerkt.

In een enkel geval vinden we dat de structuur van een song moet worden veranderd. Dan komen we gezamenlijk tot de conclusie dat er zaken moeten worden veranderd, bijvoorbeeld dat er een nieuw arrangement moet komen of passages moeten worden herschreven. Soms heeft één van ons een duidelijke visie over de voortgang in een stuk. Dan is het aan hem om de andere twee daarvan te overtuigen.

Het komt echter ook voor dat we niet meer dan een ruwe schets, verre van afgewerkt, binnen krijgen. Steve heeft een opmerkelijk talent om deze schetsen uit te werken. Bijvoorbeeld *Castle Blue Dream (Toki No Kaze)* klonk heel anders voordat Steve er mee aan de slag ging. Hetzelfde geldt voor *Another Time* en *Forest Rondo (Beyond The Wardrobe)*.

Hoe komen jullie in contact met de musici die composities voor jullie schrijven zoals Oliviero Lacagnina, Octavio Stampalìa en Alessandro Di Benedetti?

Veel van deze componisten hebben meegewerkt aan één van de Colossus Tribute albums. De coördinatie van deze albums werd door Marco gedaan. Hij had in die hoedanigheid veel contact met deze mensen. Het helpt ook dat Oliviero en Alessandro, evenals Marco, uit Italië komen. Het is waarschijnlijk geen toeval dat deze getalenteerde componisten allemaal toetsenisten zijn. Zij beschikken vaak over een brede kennis met betrekking tot het arrangeren van muziek en het gebruik van andere instrumenten.

Laten jullie deze componisten volledig vrij in wat ze schrijven of geven jullie richtlijnen of thema's mee?

Muzikaal laten we hen volledig vrij. Wanneer we een thema of concept voor een album hebben, geven we dat uiteraard door. Heel af en toe doen we een verzoek voor een uptempo of juist een langzaam nummer. Dat is dan afhankelijk van de aard van het overige materiaal dat we voor dat album hebben.

Kiezen jullie bewust voor de zogenaamde old-school symfonische rock of is dat het automatische resultaat wanneer iedereen zijn partijen heeft ingespeeld?

Ik kan alleen maar voor mezelf spreken. Voor mij is er alleen maar muziek, goede en slechte muziek. Ik ben dan ook een beetje terughoudend om over 'old-school' muziek te spreken. Volgens mij hebben we geen vooropgezette strategie om dat soort muziek te creëren. Bijvoorbeeld, als ik mijn drums opneem, probeer ik te bedenken hoe ik de compositie het beste kan versterken met mijn drums. De stijl, de soort, is niet zo belangrijk. Wanneer het mooiste resultaat wordt bereikt met het spelen van een saaie drumpartij, moet ik dat accepteren.

Natuurlijk kun je onze invloeden terug horen in de muziek en misschien wijzen die op die 'old-school' richting. Dus in dat opzicht zou je kunnen spreken van een automatisch resultaat. En wanneer je het hebt over mensen die muziek creëren en spelen en niet machines, zou je het 'old-school' kunnen noemen.

In hoeverre hechten jullie waarde aan het aspect melodie in jullie composities?

Soms hoor je een band met fantastisch virtuoos spel (vaak bij fusion), maar helaas missen we dan vaak het hart (een mooie melodie) van het nummer. Ik hecht er dus veel waarde aan. Je kunt ver komen met een sterke melodie. Het is alleen de vraag hoe je de melodie het beste kunt inkleden. Met een complex arrangement of juist met iets simpels?

Beschouwen jullie David Myers als een vierde lid van The Samurai of Prog?

Ik denk dat je dat wel kunt zeggen, ook al neemt hij geen deel aan de dagelijkse werkzaamheden van de band. David heeft met ons samengewerkt vanaf het prille begin en hij heeft een belangrijke rol. Op mijn nog uit te komen album zal ook weer een ‘geupdate’ versie staan van één van zijn schitterende composities.



Als ik goed ben geïnformeerd hebben jullie met The Samurai of Prog nooit live opgetreden. Is daar een specifieke reden voor?

Dat klopt inderdaad. Om eerlijk te zijn is Marco niet zo enthousiast over live spelen en ik kan hem wel begrijpen. Daarnaast maakt dat Steve aan de andere kant van de oceaan woont het er niet gemakkelijker op. Ik heb zelf wel gespeeld met de gedachte om een keer een live project te starten met The Samurai of Prog-gerelateerde muziek. Maar dat zal niet meevallen zonder Marco.

Kunt je ons iet meer vertellen over het ontstaan en het idee achter je soloalbum “Wayfarer”?

Zoals ik al zei hebben we veel geweldige componisten voor The Samurai of Prog albums. Dus bedacht ik me dat een soloalbum een goede uitlaatklep voor mijn eigen muziek kon zijn. Het was daarnaast heel erg leuk om behalve drums, ook gitaar, basgitaar en toetsen te spelen. Enkele demo’s stamden al uit 2013 en afgelopen jaar besloot ik om mijn eigen album door te zetten. De muziek wijkt een beetje af van The Samurai of Prog, al zijn er natuurlijk ook wel overeenkomsten.

Hoe kwam The Guildmaster tot stand en kunnen we meer albums van dit project verwachten in de toekomst?

Ik was erg enthousiast over de bijdragen van Rafael Pacha voor “Wayfarer”. Op zijn soloalbums staat ook een aantal folk-georiënteerde composities die ik erg mooi vind. Daarom benaderde ik hem om gezamenlijk een compleet folk-prog album op te nemen. Marco Bernard en Ton Scherpenzeel voegden zich al vrij snel bij dit project. Voor mij betekende het heel veel om een keer iets anders te doen wat toch nog wel raakvlakken had met de prog. Er komt inderdaad een opvolger met dezelfde bezetting. Rafael heeft al weer vijf songs geschreven voor het volgende Guildmaster album, maar het zal nog wel een tijdje duren voordat het album uitkomt.

Ik begrijp dat jullie albums onder de naam Bernard & Pörsti uitbrengen wanneer Steve Unruh even geen tijd heeft om bijdragen te leveren vanwege zijn drukke agenda. Is de methode en het resultaat hetzelfde als bij The Samurai of Prog?

Volgens mij is de werkwijze vrijwel hetzelfde omdat twee derde van The Samurai of Prog nog steeds aanwezig is. Wanneer Steve’s inbreng ontbreekt heeft de viool natuurlijk niet zo’n prominente rol. Daarnaast was *La Tierra* helemaal in het Spaans. Misschien komt er wel ooit een Engelstalige versie van *La Tierra*...

Ik zag een bericht van Marco op Facebook dat hij dit jaar vier albums op zal nemen. Ben jij bij alle vier de albums betrokken?

Ja, het wordt weer een druk jaar (lacht...). Op dit moment mix ik het album “The Lady a

And The Lion” van The Samurai of Prog. Dat album is gebaseerd op de sprookjes van de gebroeders Grimm. De release is gepland voor begin mei.